

Тазкия дарслари (206-дарс) тавҳиднинг ўрни

00:00 / 27.11.2022 3272

«Лаа илааха иллаллоҳу» - «Аллоҳдан бошқа илоҳ (ибодатга сазовор зот) йўқ».

Ушбу калима тавҳид калимаси бўлиб, барча набийлар ўз умматларини шунга даъват қилган. Ушбу калима ила киши ширк зулматидан чиқиб, иймон нурига киради.

Далиллар:

﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ هُوَ إِلَٰهٌ لَا يُدْعَىٰ إِلَهُهُ وَإِلَهُكُمْ﴾

«Ва илоҳингиз ягона Илоҳдир. Ундан ўзга илоҳ йўқ. У ўта меҳрибондир, ўта раҳмлидир» (Бақара сураси, 163-оят).

﴿۱۶۳﴾ وَمَنْ يَكْفُرْ مَتَّعْنَاهُمْ مَا نَشَاءُ لَهُمْ فَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ بِالْحَمْدِ وَالْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

«Бас, билгин: Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ» (Муҳаммад сураси, 19-оят).

﴿۱۸﴾ الْحَكِيمُ الْعَزِيزُ هُوَ الْإِلَهَ لَا يَالِقُ شَيْئًا قَائِمًا الْعِلْمِ وَأُولُو الْأَلْبَابِ هُوَ الْإِلَهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ شَهِدَ

«Аллоҳ адолат ила туриб, албатта, Ундан ўзга илоҳ йўқлигига шоҳидлик берди. Фаришталар ва илм эгалари ҳам. Ундан ўзга илоҳ йўқ» (Оли Имрон сураси, 18-оят).

﴿۱۸﴾ مُسْلِمُونَ أَنْتُمْ فَهَلْ وَجَدْتُمْ إِلَهًا إِلَهُكُمْ أَنْتُمْ إِلَهَ الْيَوْمِ إِنَّمَا قُلَّ

«Илоҳингиз, албатта, битта илоҳдир» (Анбиё сураси, 108-оят).

وَجَدْتُمْ إِلَهًا هُوَ إِنَّمَا قُلَّ أَشْهَدُ لَا قُلَّ أُخْرَى إِلَهًا اللَّهُمَّ أَنْتَ لِتَشْهَدُونَ آيَاتِكُمْ نَبِّغَ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لِي بِالْقُرْآنِ هَذَا الَّذِي وَأُوحِيَ بَيْنَكُمْ بَيْنِي شَهِدَ اللَّهُ قُلَّ شَهِدَةَ أَكْبَرُ شَيْءٍ أَيْ قُلَّ

﴿۱۹﴾ تَشْرِكُونَ مِمَّا بَرَأْتُمْ مِنِّي

«Албатта, Угина ягона Илоҳдир» (Анъом сураси, 19-оят).

Тавҳид ҳақида келган ҳадиси шарифлардан намуналар:

نَمَّ «: لَاقِ مَلَسَ وَهِيَ لَعُ هَل لَّ اِي لَصَّ ي ب ن ل ا ن ع ؛ ه ن ع ه ل ل ا ي ص ر ر ت م ا ص ل ا ن ب د ا ب ع ن ع
د ب ع ي س ي ع ن ا و ؛ ه ل و س ر و ه د ب ع ا د م ح م ن ا و ؛ ه ل ك ي ر ش ا ل ؛ ه د ح و ه ل ل ا ا ل ا ل ا ن ا د ه ش
ه ل ح د ا ؛ ق ح ر ا ن ل ا و ؛ ق ح ه ن ج ل ا و ؛ ه م ح و ر و ؛ م ي ر م ي ل ا ا ه ا ق ل ا ه ت م ل ك و ؛ ه ل و س ر و ه ل ل ا

عَنْ أَخِي شَيْبَةَ قَالَ سَمِعْتُ أُمَّ عَبْدِ اللَّهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَمْ يَعْزَمَ نَبِيٌّ مِنْكُمْ أَنْ يَكْفُرَ بِمَا جَاءَهُ مِنَ اللَّهِ إِلَّا بِحَدِيثِ رَسُولٍ مِنْكُمْ».

Убода ибн Сомит розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам:

«Ким «Аллоҳдан ўзга илоҳу маъбуд йўқ, У Ўзи ёлғиздир, Унинг шериги йўқ, Муҳаммад Унинг бандаси ва Расулидир, албатта, Ийсо Аллоҳнинг бандаси, Унинг Расули, Марямга ташланган калимаси ва Ундан бўлган руҳдир, жаннат ҳақдир, дўзах ҳақдир», деб гувоҳлик берса, қилган амалининг нималигига қараб, Аллоҳ уни жаннатга киритади», дедилар».

Икки шайх ривоят қилишган.

Ушбу ҳадисда иймон ва тавҳиднинг, яъни қуйидаги нарсаларга иймон келтиришнинг фазли ҳақида сўз кетмоқда:

1. Бандаларнинг ибодатига сазовор Аллоҳдан ўзга илоҳу маъбуд йўқ.
2. Аллоҳ ёлғиздир.
3. Аллоҳнинг шериги йўқ.
4. Муҳаммад соллаллоху алайҳи васаллам Аллоҳнинг бандаси ва Расулидир.
5. Ийсо алайҳиссалом ҳам Аллоҳнинг бандаси ва Расулидир.
6. Ийсо алайҳиссалом Аллоҳнинг Биби Марямга ташланган калимаси, яъни «Бўл!» деганида отасиз дунёга келган зотдир.
7. Ийсо алайҳиссалом Аллоҳдан бўлган руҳдир.
8. Жаннат – ҳақ.
9. Дўзах – ҳақ.

Ушбу нарсаларга шоҳидлик берган одам нима амал қилган бўлса ҳам, Аллоҳ таоло уни жаннатга киритишини Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламнинг ўзлари алоҳида таъкидламоқдалар.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «لَمْ يَعْزَمَ نَبِيٌّ مِنْكُمْ أَنْ يَكْفُرَ بِمَا جَاءَهُ مِنَ اللَّهِ إِلَّا بِحَدِيثِ رَسُولٍ مِنْكُمْ».

Жобир розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига бир одам келиб:

«Эй Аллоҳнинг Расули, икки вожиб қилувчи нима?» деди. Ул зот:

«Ким Аллоҳга ҳеч нарсани ширк келтирмаган ҳолда ўлса, жаннатга кириши, ким Аллоҳга бирор нарсани ширк келтирган ҳолда ўлса, дўзахга кириши», дедилар»

Муслим ривоят қилган.

Яъни икки сифат икки нарсани вожиб қилар экан. Шу икки сифат бўлса, ортидан икки нарса келиши аниқ экан.

«Ўша икки сифат нима?» деган саволга Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қисқа ва қониқарли жавоб бердилар:

1. «Ким Аллоҳга ҳеч нарсани ширк келтирмаган ҳолида ўлса, жаннатга кириши» вожиб бўлади.

Яъни, муваҳҳид – Аллоҳга ҳеч нарсани ширк келтирмаган ҳолда ўлиш. Бу сифат жаннатга киришни вожиб қилади. Бунга эга бўлган одам жаннатга кирмай қолмайди. Гуноҳига яраша дўзахда жазосини олганидан кейин бўлса ҳам албатта жаннатга киради.

2. «Ким Аллоҳга бирор нарсани ширк келтирган ҳолда ўлса, дўзахга кириши» вожиб бўлади.

Ундай одам дўзахга кирмай қолмайди, чунки Аллоҳ таоло Ўзига ширк келтиришни асло кечирмаслигини қатъий равишда таъкидлаган.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди